

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a laptulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETESI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor
 10 kr., többszöri hirdete-
 tésnél olcsóbb. Nyitá-
 sora 25 kr. Bélyegjű min-
 den hirdetésnél 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor nyomdájában és
 a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Sörházunk és a sörfogyasztási adó.

mlékezni fognak e lapok olvasói, hogy a mult év utolsó napján tartott városi közgyűlésben a helybeli sörház bérlőjének kérvénye is tárgyalatott, melyben azért folyamodik, hogy a városba behozandó nem zombori sörré hektoliterenként újabb 2 frtnyi adó vetessék; ez esetben hajlandó az így megszaporo-

rodott bevételből 1000 frtot a városnak ajánlani. A gazdasági bizottság ezen kérvényt méltányosnak találta s ajánlólág terjesztette a közgyűlés elé, mely nem is késett azt elfogadni és a belügyminiszteriumhoz megerősítés végett fölterjeszteni határozta.

Városunk pénzügyei épen nem állnak olyan jó lábon, hogy az efféle gazdálkodást szó nélkül hagyhatnók. Hogy minden olvasónk maga is ítéletet mondhasson ezen felvetett kérdésben, tárgyilagosan elmondjuk ennek érdemleges történetét.

A zombori sörház 1881. évi május 1. től 1887. április 30-ik terjedő hat évre évi 6515 frton adatot ki haszonbérbe és a sörfőzési jogon kívül megengedettett a bérlőnek, hogy a vidékről behozott sör hektoliterje után a saját kárpótlására 2 frtot szedhessen. Ezen adón kívül a sör hektoliterjére 1 frtnyi városi fogyasztási adó, 1 frt 50 krnyi állami consum adó, ezen most emlegetett legújabb kérvény szerint még 2 forint, tehát 1 hektoliter sörré összesen 6 frt 50 kr. különféle adóteher van kiróva. Ezen összegből minden hektoliter után 4 frt mint kárpótlás, a sörház bérlőjét illeti. Nem számítva azt, hogy a zombori sörház mennyit szállít el a városon kívül, megközelítő kalkulunkban csak a helyben elfogyasztott sörré vonatkozik számításunk.

Zomborban a mult 1883. évben az első hat hónap alatt elfogyott 100465 liter helybeli, 74804 liter vidéki sör. A fogyasztás egyre-másra egyenletesnek lévén felvehető, átlag kimondhatjuk, hogy Zomborban a tavalihoz hasonló viszonyok között egy év alatt 2000 hektoliter helybeli és 1500 hektoliter vidéki sör fogy el.

A helybeli sörből a bérlőre eső haszonról nincs mit szólani, mert azt megszolgálja; szóval ez a bérlőnek üzleti magánügye. Azonban a behozott sörré vetett és még vetni szándékozott u. n. kárpótlási frtokat illetőleg kénytelenek vagyunk megtenni azt, a mit a város tisztelt gazdasági bizottsága ugylátszik elmulasztott. Mert lehetetlen feltenni, hogy a tisztelt bizottság ezen főntebbi kérvényt elfogadásra ajánlotta volna, ha a kellő adatokat beszerzi és azok alapján magának egy kis tájékoztató kalkulust csinál.

Ha ugyanis a vidékről behozott sört egész évre a fenti pontos részletezés alapján 1500 hektoliterre tesszük, akkor 4 frtjával ez után a bérlő kerek 6000 frtot gombol be évenként; így aztán megmarad neki a sörház teljes felszerelvényeivel és lakosztályaival együtt, a sörfőzési jogot nem is számítva 515 frtban, betűvel ötszázötvenöt forintban.

Igaz, hogy a bérlő ezen kérelem elfogadása esetére 1000 frtnyi bértöbbletet ajánlott meg a városnak; de éppen ezen ajánlat elfogadása az, a mi a gazdasági bizottságot első sorban, a közgyűlést második sorban a felületesség és könnyelmű gazdálkodás vádjával illethetőnek tünteti fel.

Mert tiszta sor, hogy ha a fentebbi 1500 hektoliternyi sör importot állandónak vesszük, akkor a volt két kárpótlási frtnak 4 re emelésével a bérlő ezután épen 3000 frttal vesz be többet, mint vett ezelőtt.

Minden esetre érdekes, hogy a város a saját szintén adófizető polgárain és korcsmárosain megvesz újabb 3000 frtnyi terhet s abból csak 1000 frtot szán a közkasszába, a többit magánember zsebére juttatja.

Hát nem mintaszerű gazdálkodás ez? . . .

Eltekintve attól, hogy a korcsmárosok az utóbbi években ugys mindenféle képzelgető adóval megsarcoltattak; meg attól, hogy a jövedelmi, kereseti s pót-adókat ők is hűségesen fizetik; ezen újabb szándékolt adóemelés valósággal alapjában támadja meg üzleti fennállásukat.

Bizonyítja ezen föltevésünket az a tény, hogy a közgyűlésnek ezen határozatát megfellebbezték és a fellebbezésben ezt részletesen kifejtvén, mind a huszonöt, a kik vidéki sört mérnek aláírták.

Még jobban bizonyítja ezen új adónak jogosulatlan és helytelen voltát az az anomália, hogy egy hektoliter sörré 6 frt 50 kr. lenne majd a nyers fogyasztási kiadás, míg ugyanannyi bor után csak 4 frt 25 kr. (vendéglősnek). Tehát ha valaki egy hektoliter száz forintos tokaji bort hozat és nyerhet rajta 20—30 frtot, fizet 4 frt 25 krt; míg ha ugyanannyi sört hoz Apatinból, fizet majd érte 6 frt 50 krt.

Legcsattanósabb, mert számokkal beszél, Ámon József apatini sörházbérlőnek városunk polgármesteréhez, hallomásunk szerint a polgármesternél formászerint valósággal benyújtott azon ajánlata, hogy ő hajlandó a zombori sörházzért a most fizetett 6515 frtnyi bérösszege felül még 2000 frtot fizetni a nélkül, hogy a behozott sörré új adókat kívánna kivettetni. Oly tény ez, mely a gazdasági választmány említett ajánlatát minden komoly jellegétől megfosztja és a város érdekeinek elhanyagolása vádjával sújtja.

Egyébiránt sem mi, se más szakértők nem tudjuk megmagyarázni magunknak, hogyan lehetséges egy fennálló szerződést, a minő a város és a bérlő közt 1881. május 1-én kötött, újabb nyilvános versenytárgyalás nélkül, úgyszólván sógor-komasági magánjellegű kínálat alapján, a város, a korcsmárosok és fogyasztók egyenes kárára, időközben megmásítani?

Nem akarunk kényesebb érdekeket ezuttal bolygatni s a városi vagyonek kezelésben már-már túlságig vitt »kéz kezet mos« féle elvnek kirívó alkalmazásait megvilágítani; csak csodálkozásunkat fejezzük ki a felett, hogy a közgyűlésben nem akadt senki, a ki ezen ügynek szőnyegre kerülésekor a város atyai lelkiismeretes kötelességét a hallgatásban nyilatkozó részrehajló oportunitás helyett gyakorolta volna.

Különbönb részünkről biztosan meg vagyunk győződve, hogy a m. kir. belügyminiszterium a beadott felebbezés alapján, a közgyűlés határozatát megsemmisítendő Annál inkább szabad ezt hinnünk, mert hasonló adófelemelési kezdemény pár év előtt is történt és a miniszterium az akkor még be sem hozott consumadóra való előleges hivatkozással, szintén elutasította e kérelmet.

Végül minden félreértés elhárítása tekintetéből kijelentjük, hogy eszünk ágában sincs a talpig derék bérlő ellen agítani; de nem zárkozhatunk el azon kötelezettség alól, mely a nyilvánosság szóvivőjére a közügynek ilyen helytelen és káros megrongálásából származhatnék.

Mert egyért 25000 érdekek csorbulnia nem szabad!

Levél a „Bácska“ szerkesztőjéhez.

Lapod január 11-iki számában »Indítvány a gazd. egyesület ujjáalakítása iránt« cím alatt töled oly cikk jelent meg, melyre némi felvilágosítással kell szolgálnom. Idézem soraidból: »ha a közgazd. előadók a megyei gazd. egyesülethez juttatnák előterjesztéseiket, akkor mindenekelőtt lenne megfelelő kontrol, mely őket az államtól kapott és megdíjazott küldetésöknek időben pontos, tartalommal lelkismeretes ellátására, felelősség terhe mellett rászoritáná. E mellett időközi jelentéseikből az egyesület illető szakközegé kidomboríthatná a megye gazdasági állapotának hű képét« stb. Megjegyzem, hogy a magas miniszteriumnak 1074/1882. eln. sz. a. a

közigazgatási bizottságokhoz és előadókhöz mihez tartás végett — intézett rendelete kimondja: »A közgazdasági előadók a vezetésem alatt álló miniszteriumnak bizalmi közegei, kik mint ilyenek, rendes bucratikus munkálattal nem terhelendők, és miután az előadók ilynemű kötelezettsége sem az 1882. évi XX törvénycikkekben, sem pedig az általam kiadott utasításban kimondva nem leit, őket ezen kötelezettség nem terheli. Továbbá szükségesnek találok ez alkalommal egy méltóságod, mint az előadók tájékoztatása és megnyugtatása végett is kiemelni, hogy az általam a közgazd. előadók részére kiadott utasítás körvonalakban magában foglalja mindazon szakmákat, melyek a vezetésem alatt álló tárca ügykörét érintik és melyekben a közgazd. előadó előforduló konkrét esetekben akár hozzám jelentést tesz, akár pedig az érdekelt hatóságokkal való közvetlen érintkezés útján ingerálni hivatva van. Ebből azonban nem következik az, hogy az előadó az elősoroltakat mint kötelemeket — rendes tisztet — ellátni tartozik, az ő belátására lévén bizva konkrét ügyekben intézkedni« stb.

Ezen magas rendeletet csupán azon szempontból közlöm, hogy minden kételyt eloszlassak az iránt, mintha az előadói állás olyan lenne, mely más testületek által kötelezettség vagy felelősségre vonható, annál kevésbé fogható kontrol alá.

Mert: 1. az előadó, kizárólag a miniszterium közege. Más alakban: sajtóságos lenne, ha a tanügy szakreferensét (tanfelügyelőt) köteleznék, kontrollírozná és felelőssé tenné a népoktatási kör, a főorvosát az orvos-egylet, az adó felügyelőt a kaszinó stb. A szakelőadó felelős csak felebbvaló adminisztrátora iránt lehet. A jegyző csak az alispánnak (a megyének,) a főispán csak a koronának, illetve a miniszteriumnak. Meg van mindegyiknek a maga instrukciója, s annak érdemében működik.

Máskülönbönb megszűnnének a szakelőadók azon közegek lenni, a melyre őket a törvény kijelölte és szervezte.

2. Téves állítás az t. barátom, »megdíjazott küldetés.« Díjazásról itt szó nincs. Van »egy megyére« szóló közgazdasági érdekképviselet után 200 frt t. díj, kivétel nélkül minden előadónak. Szerényen jegyzem meg, hogy minden egyéb költséget az előadó maga fedez. Hogy mik ezek, nem akarok szerénytelen lenni; itéld meg magad — private.

Ennek dacára fent idézett soraidból stb. azt olvastam ki, hogy nagyon sokat várnál a gazd. előadótól, pláne az egyesület ujjáalakítását is. Mondanék itt többet, de majd más helyen tehetem meg. Felteszem azonban, hogy a gazdasági egyesület nem adna magáról afféle szegénységi bizonyítványt, hogy a hivatásában fent vázoltak után — a gazd. előadótól várná ujjászületesét. Erre szükség nincs. Van az egyesületnek választmánya és 600 tagja, főkegyetei, szakosztályai, ezek bizonyonnyal »ujjalakíthatják« az egyesületet. A gazdasági tudósítók pedig a vetések állásáról tesznek jelentést, a mi rendszerint minden két héten — gyorsan — megjelenik a lapokban. A faiskola látogatók Bezerédi kormánybiztos ur hivatalába vannak beosztva, hivatalosan, és szépen működnek; az alispán ur pedig oly lelkesen serkenti őket s az ügyet, (vide: nyilvános jelentésem 1882. dec. 10), hogy más kontrolra aligha van szükség.

3. Az előadók hivatása — tapasztalásom igazolta — több esetben a szakszerű eljárást gyorsan megkivánta. Így a mezei munkások stb. ügyében, a mi gyorsan meg is történhetett. A gazd. egyesület adminisztratív szervezetében már az talán többszörös eljárás ment volna keresztül.

4-szer. Cikked ezen sorait megelőzőleg én már rég megtettem indítványomat (1877. 78. 79.), az tárgyalatott, elfogadtatott, de hát bizony — az anyaggyűjtés csak nehezen megy Olvasd el a neked beküldött füzetem első lapjait, abból is kiolvasható a választ. Erőfeszítéssel, anyagi ál-

dozattal tettem kísérletet, végre aztán magam vettem kezembe a dolgot. Ezt szerényen jegyzem meg.

5-ször. Azt mondom: »megyénkben három közigazd. előadónk is van, a kik azonban se személyes, se kölcsönös, se hivatalos érintkezésben nem lévén egymással: előadmányukból a megye viszonyainak időnkénti képét megalkotni nekünk, a kiket legjobban érdekelne, nem lehet.« Az érintkezésről talán nincsen pozitív tudomásod. Az egyébiránt helyes, hogy mindegyik a maga körében — külön törvényhatósági területen — foglalkozik. Bajának gazdasági háztartása csak közvetve érdekelheti a megye közigazg. bizottságát. Általános nemzetgazd. kérdések feltevésénél — a miről eddig szó nem volt — a megye gazd. helyzete mindenestre egyöntetű szempontból beszélendő meg.

Ezen, a legközelebbre szorított replikához a következőket fűzöm.

A fentebbiekből kitűnhetett, hogy a gazd. együlethez benyújtásra »kötelezhető« jelentések nincsenek. Ha az előadó lelkiismeretes hivatásának él és szakember, úgy gyűjthet elég anyagot. Az általa szerzett tanulmányok jogát azonban elvitatni bajos lenne. Ennek dacára t. barátom, hogy kimutassam becses véleményedhez — a valódi alapot és megnyugtassalak, mert egyben én is egyetértek veled, — csekélységem az évek során át tanulmányozás utján gyűjtött és jórésztben feldolgozott anyagot a megye közigazg. bizottságának igenis a legnagyobb örömmel bemutatja, s ezt részben már meg is tette, oly célból, hogy a megye konkrét esetben használhassa; másrészt pedig módot nyújtok az általam mindig igaz úgyszeretettel szolgált gazd. együletnek is, hogy igénytelen jegyzeteimet megismerhesse, használhassa, s az abban foglaltakra esetleg építhessen valamit. Ezt hazafias kötelességérzetből teszem. Azért fáradtam és ne legyen szerénytelenül mondva, anyagilag áldoztam is, hogy az eredményt ne Khinában, hanem a Bácskában vegyük elő.

Felhívás nélkül megmettem én erre előbb is most is a lépést. Itt tehát ugyanazon cél, melyet soraid iniciatívának, az eladó őszinte úgyszeretetéséből elérhető, és mi engem illet — nehézség nem lesz. Nehezebb lett volna az együletnek azt javasolni, hogy ennyi száz vagy ezer forintot kell kiadnia az általad is hangsúlyozott kompakt szellemi organisatio megteremtése végett.

Biztosíthatlak végül, hogy valamint nem vezetett egyáltalában anyagi érdek előadói tisztém elvállalásában, úgy másrészt nagyobb jutalmam és megnyugvásom nem lehet, mintha szeretett anyamegyénk javára egy porszemmel én is járulhattam, jelesül pedig a gazd. egyület érdekei körében. Fájdalom t. barátom, hogy a mult év reám nézve súlyos csapást hozott, mert szememet nem használhattam tetszés szerint, a mi azonban legkevésbé csüggeszt, mert tollba mondva is elérhetem azt, a mit akarok, és bízom a reményben a mi késik — nem múlik.

Légy egyébiránt meggyőződve, hogy az egyület iránti érdeklődésed becsülésemet fokozta és a magam részéről se szűnök meg azt gyakorolni.

Szabadka, 1884. január 18-án.

Bács Vilmos.

Viszonzás. Én nem találok, hogy ez a levél az én indítványomra válasz, vagy pláne replika volna. Azon indítványomban a következő két gondolat volt kifejtve: 1. A m. gazdasági egyület jelenlegi működését a tagok részint kicsinylik, részint keveslik s így apró-napra nagyobb apathiat tanúsítanak iránta 2. Működésének, miként lehetne új érdekkörök bevonásával, a közügyelem állandó ébrentartásával, az együletet ezen apathikus állapotból fölvillanyozni.

Az első pontra a tárgyilagosságot és alapos választást ilyen dűrből kell indulnia: Az egyület működését se kicsinyíteni, se kevesíteni nem lehet; mert az egyület tavall. ezt meg ezt tette; ilyen meg olyan lapokban vagy felolvasásokban a gazdaközönséget ezen és ezen kérdésekről felvilágosította; ezen és ezen hibáira, mulasztásaira figyelmeztette; ezen és ezen irányban útba igazította.

A második pontra nézve még rövidebb leszek. Elhiszem, hogy a gazd. előadónak adott magas utasítás így szól, amint fönt idéztetik; eddig sem kétkeltem benne. De nem is azt mondtam indítványomban, hogy őket vagy a többi érintett gazdasági közegeket kérjük meg ilyen vagy amolyan szívessegre. Hanem azt indítványoztam, hogy indokolt fel- vagy átiratban kéressenek föl az illető szakközönségek rendelkező fórumok, névszerint a magas szakminiszter és a megyei alispán urak, hogy kegyeskedjenek utat és módot találni arra, mi-

szertint nevezett közegek a gazd. együlettel valami szerves kapcsolatba hozassanak s így az együleti tagok érdeklődését ébren tartani segédkezzenek s az egyület pangó beléletében, mint hatásos bikarbóna, pezsgést inaguráljanak.

A többi pontokra nem felelek. Aki olvasta az indítványt s olvassa a választ, az majd eligazodik. Az idézett s papírosan bizonyára ki is virágozott szakosztályok, fiókok stb. ártatlan jámborságok értékét ismerem én, ismeri (annyiból, hogy nem ismeri) a nagy közönség; a rájuk való hivatkozásra pedig felelem, hogy az 1885-iki orsz. kiállítás bizottság bajai választmánya is alakított kebelében bányászati bizottságot... A szerk.

A „Gazd. Egyület“ közleményei.

Meghívó.

A gazdasági egyesület f. évi január hó 27-én d. e. 10 órakor a megyeház kistermében választmányi ülést tart, melyre a választmányi tag urakat van szerencsém tisztelettel meghívni.

Zombor, 1884. évi január hó 18-án.

Szemző Gyula, s. k. alelnök.

Tárgyak:

1. Elnöki előterjesztések.
2. Pénztári kimutatás 1883 évről.
3. Költségvetési javaslat 1884. évre.
4. Titkári jelentés a szabadkai terménykiállításról.
5. Budapesti lótenyésztési részv. társulat leirata.
6. Az 1884. évi munkaprogram megállapítása.
7. A rendes tagsági évdíjak behajtása iránti intézkedés.
8. Folyó ügyek.
9. Indítványok.

Hírek.

Kinevezés. Királyunk Ó Felsege Sárdi János titeli járásbírói albirót perlaszi járásbíróvá nevezte ki. **Áthelyezés.** Dr. Horváth Géza, zsabylai járásbíró, a nagyikindai törvényszékhez bírói minőségben áthelyeztetett.

Vj-Szóóvétel irják: Egy helyiségünkben létesülő kisdud-óvoda javára tekintetes Korbai Károly kulai ügyvéd és földbirtokos 1882. évben 50 forint, és most annak fentartása céljából ismét 200 forint adományozni oly kegyes volt.

Tóth Bela jelenleg Makón működő színtársulata Február 3-án a „Tót leány“ című három felvonásos népszínművel fogja nálunk előadásai sorát megkezdeni. Bővebbet a más helyen közölt előleges színi jelentés részletez.

Holnap szerdán lesz a végtárgyalás a Speizer-Müller féle fenytő ügyben.

Baja városa, a törvényszék visszahelyezése iránt komoly lépéseket indított meg, s a visszahelyezés szükségessége bizonyítása végett terjedelmes emlékiratot készített.

Szabadkán Pertits Mihály volt főkapitány helyére Petrovits György községi bíró, ennek helyére Gálly Zsigmond másod könyvvezető és ennek helyére Vojnits Félix jogász lettek helyettesítve.

A dal- és táncestély, melyet a zombori polgári kaszinó-egylet a csillárok költségeire e hó 12-én rendezett, 81 frt 59 kr. tiszta hasznót hajtott. A csillárok a szállítás és csomagolás költségeivel együtt 282 frt 83 krba kerültek.

A m. kir. kereskedelmi miniszter a következő marha le- és felrakodó állomásokat engedélyezett; a a budapest-zimonyi vasut mentén: 1) Kisszállás, 2) Topolya, 3) Verbász, 4) Ujvidéken; — az alföld-fümei vasut mentén: 1) Bajmok, 2) Gombos, 3) Zombor és 4) Szabadkán.

Baja város közgyűlése az ügyészi állomásra kiirt pályázat helytelen szövegezésére való tekintetből a jövő közgyűlésre halasztotta a választást. Ugyanezen közgyűlés a közjegyzői kényszer behozatala ellen feliratot intézni határozott.

Politovszky István, volt ujvidéki vámbívatnok, engedélyt kapott a szerbiai Takova rend elfogadására és viselésére.

A helybeli kereskedők szombatán, a „Bank“ ban ülést tartván elhatározták, hogy az ipariskolai bizottsághoz kérvényt adnak be, melyben kérszéknek nyilatkoznak az esetre. ha vasárnap tanoncok két-három órai külön szakoktatásban részesülnek, az ezért járó költségeket fűdözni. Valóban helyesen gondolkoznak, mert a kereskedő tanoncok az iparosoknál átlag iskolázottabbak.

Érdekes világot vet az örökké pártoskodó Szabadka város kulturviszonyaira, egyik ottani lapnak következő híre: Tűz ütött ki f. hó 13. és 14. közi éjjel dr. Tóth Bélánál; a tűzről csak szűk családi körben birtak tudomással, se harang, se rendőr, sem pedig tűzoltó nem adá tudtul ezt a nagy közönségnek és a tűz teljesen elhagyatva minden részvét nélkül elhamvadt. Midőn a tűzről értesültünk, csodálkozásunknak adtak némelyek kifejezést, hogy a tűz ily szűk helyen lokalizálva maradt, pedig iszonyú mérveket ölthetett volna, mert a házak itt egy rakáson vannak. No de nem kell csodálkoznunk, mert hogy a tűz tovább nem terjedt, annak igen egyszerű és világos magyarázata van, mely abban nyilvánul; „a fecskendők szerencsére nem is mutatkoztak a helyszínén.“ — Gyönyörűséges állapotok! Ha a fecskendők véletlenül megérkeznek — persze mindig elkésve — a tűzhöz, akkor egy lényegesen bajjal kell megküdenie; t. i. a fecskendők működhetnek, de nincsenek vízzel ellátva, ha pedig ez meg van, akkor meg a gép működésében mond esütörtököt. Egy szóval oly nyomorúságos állapot, hogy akár az egész város a tűz martaléka lehet, anélkül, hogy a fecskendőkkel csak egy épületet is lehetne megmenteniük.

Schwell István, ujvidéki ügyvéd kinek hírtelen eltűntét újságoltuk, Belgrádba tette át lakását.

Pénzüntézetek üzleti eredménye. A „Zentavidéki takarékpénztár“ a lefolyt üzleti évben 60000 frt alaptőke után 10540 frt tiszta nyeresémet ért el, melyből a felügyelő bizottság indítványára 7200 frt a részvényesek közt oly módon osztandó el, hogy minden részvényre 6 frt, azaz 10 százalék jut; 2700 frt a tartalékalapra fordítatik, a maradék pedig a tisztviselők jutalmazására és jótékony célokra. — Az „Almá-járási takarékpénztár“ 5772 frt tiszta nyereséget mutat ki, melyből 4000 frt mint 8 százalékos osztalék a részvényesek közt felosztatik. A „Zentai általános takarékpénztár“ 104900 frt alaptőke után 25239 forint tiszta jövedelmet mutat ki, melyből 20980 frt mint 20 százalékos kamatozás a részvényesek közt felosztatik.

A szabadkai kereskedelmi- és iparbank folyó év február hó 10-én d. e. 10 órakor a városháza tanács-termében XI. évi rendes közgyűlést fogja megtartani. **Névvaltoztatás.** Kiskoru Geiringer Lajos, bajai lakos, vezetéknévét a belügyminiszter engedélyével „Gajári“-ra változtatta.

Hymen. Jámbor Pál, a „Hiador“ néven ismert költő, oltárhoz vezette a kedves Fábrián Irma k. a. t.

A Bresztovac mellett fekvő Prekaja pusztát Fernbach Antal, zombori nagybirtokos vette meg 375555 frton. A legközelebbi kisebb ofert 45000 frttal volt kevesebb. A pusztán van kat. holdban 860-1215 □ szántóföld, 235-464 □ rét, 95-1072 □ legelő, 6-154 □ erdő, 64-528 □ hasznavehetetlen. Érdekes tudni, hogy az 1260 holdnyi terület 249805 frt alatt becsülve.

Ujvidéken az új gőzfürdő megnyitattott. **Bezzegh János, szabadkai m. k. adóhivatali gya-** kornok a marzali, Kovács Ferenc a szabadkai m. kir. adóhivatalhoz adótisztekké neveztetek ki.

Az 1885. évi budapesti általános kiállítás orszá- gos bizottsága e hó 14-én tartott ülését, a bejelentési határidőt belföldi tárgyakra nézve ez év március havának végeig, külföldi tárgyakra nézve pedig április hó végeig meghosszabbította. Erről az érdekeltek oly hozzáadással értesítettek, hogy az élőállatok és egyéb időleges kiállítások bejelentési határideje és térdija csak később lesz megállapítva, s így az erre vonatkozó szabályzatok kiadásáig ebbeli bejelentések megtétele elhalasztandó.

A zentai általános takarékpénztár 1884. február 10-én évi rendes közgyűlést tart.

A bajai kereskedelmi és iparbank XV. évi rendes közgyűlést f. évi február hó 24-én tartandja.

Vasárnap a 1/2 9 órai misén gyönyörű szépen énekelte elő Vojnits Bella k. a. Haydn „O salutaris“ című énekét, Bergman tanár ur kísérete mellett.

Mióta Baján a társadalom felbomlott, a nyilván- nos táncvigalmakról szó sem lehet, bármilyik is a részvétlenség miatt bukással végződnek, de annál több zártkörű társas estély rendeztetik, mi az apák zsebeit nem oly nagy mértékben veszi igénybe; volt szerencsénk több ily estélyen résztvenni, nagyon meglepő volt a nőknek csinos de egyszerű ruhában megjelenésük, azért csak dicséretet érdemelnek. Az idei első piknik f. hó 10-én volt a Nemzeti szálloda tánctermében, a bajai szépek mind ott voltak láthatók, a kitarás és kedély páratlan volt, a mulatságnak csak másnap éjjeli 12 óra vetett véget. Ezt követte f. hó 12-én a Nemzeti kaszinó estélye, a csinos termet szeretetre méltó nők díszítették — ott láttuk Szlavik századosnét, Nagy Árpádnét, Barcsnét, Radány Gizit, Loosz Vil-mát, Milassevits nővéreket, Mészáros Rózsát, Vojnits Ilonkát, Csernyus nővéreket és több másokat; résztvettek még a bajai ifjuságon kívül az itt állomásozó összes katonai tisztikar. A jó kedv és a tánc világos reggel tartott. F. hó 18-án tartatott meg a Nemzeti szálloda tánctermében a zártkörű halvacsoza 100 terítéssel, a házi asszonyi tisztet vitték a közti színpadon álló Scherer Antalnét és Fejes Nelli urnók; az ő személyök eleve biztosította a hal-lének jó izét és a multság sikerét, hát még az ügyes rendezők? Ezek közt láttuk Csernyus Klementin, Fejes Ilka, Kazal Blanka és Scherer Anna kisasszonyokat, megmutatták ügyességüket, kik 100 személynek pontosan és gyorsan felszolgálták, úgy hogy becsületére válna egy tuat fővárosi pincérnek. Meg is kapták érte jutalmukat, a kifogyhatatlan jó kedv és tánc koszoruzta működésüket, minek csak a reggel vetett véget. Tessék most mondani, hogy Baján nincs társas élet; igenis van, de csak szűkebb köröknek. — Domo.

Sztanisicson folyó hó 17-én reggel az ujonan épült szerb tanitói lakban tűz ütött ki. A tűz a ké-ményen át támadt. De csak akkor vették észre, midőn az egyik szobába a két elégett gerenda közt levő pad-lás beszakadt. E szerencsétlenségben mégis igen nagy szerencse volt, hogy a beszakadás a szobában levő, már 62 év óta a tanitói pályán sikeresen működő köz-tiszteletben és szeretetben álló Paulovits Vukasin öreg tanitónkat maga alá nem tette. E nagy szerencsét-lenségből homloka és orra lehántolása és ijedelme árán menekült meg a szegény öreg De annál szerencsét-lenebb volt Nikolits István szolgál, a ki a padláról oltás közben leesett s ennek következtében testét össze-vissza törte, oly annyira, hogy most az ágyat kény-telen őrizni.

Körrendelet. A m. kir. közmunka és közlekedési miniszter ur által figyelmeztetve lettem, hogy a tör-vényhatóság kebelében levő közigazgatási hivatalok, hivatalos leveleik címzésénél elhanyagolják az utolsó posták megjelölését. Ezen mulasztás — a mennyiben a postahivatalnak az utolsó postát minden egyes eset-ben utánkeresés által kell kifürkészni — felette hát-ráltatja a postai szolgálatot, és ebből kifolyólag a mozgó posta a töle megkívánt gyorsaságot nem fejt-heti ki. Ennek következtében felhívom a törvényha-tóságot, hogy ezen, a hivatalos téren meg nem enged-hető és más hivatalokat működésükben akadályozó ren-detlenség megszüntetése iránt szigoruan intézkedni és az illető hivatalokat (ugy a központonban, mint a kü-nlevőket) utasítani sziveskedjék, miszerint hivatalos le-veleikre, főleg a jelentéktlenebb helységek utolsó postáját feljegyezni el ne mulasszák. Budapest, 1884. évi január 1-én. A miniszter megbízásából: Lukács György s. k., miniszteri tanácsos.

Meghívás. A kulai ifjuság 1884 évi február hó 2-án, a polgári olvasó-egylet helyiségében a polgári olvasó-egylet „könyvtár-alapja“ gyarapítására zárt-körű táncvigalmat rendez. Elnök: Boskó A. Mór Bi-zottsági tagok: Boskó Rezső, dr. Breitwieser Henrik,

Dekker Gyula, Dudás József, Freund Sándor, Kármán Achilles, dr. Molnár Károly, Rapp Fülöp, Rothmüller Gyula, Roth Vilmos, Sztójkovits György. Beléptidj: Személyjegy 1 frt. — Családjegy 3 személyre 2 frt. — több személyre 3 frt. Kezdeté este 8 órakor.

A „bajai ipartársulat”-nak jan. hó 13-án megartott közgyűlése alkalmával Pintér Ferenc elnöké, Leopold János pedig alelnökké lőnek közfelkiáltással megválasztva.

A zombori népkör f. évi január hó 26-án esti 7 órakor közgyűlést rendez. Résztvenni óhajtok jelentkezhetnek a népkörben.

Baró Rédl Béla — az ötvösműkiállításához — 24 vert ezüstből készült dísz tárgyat küldött be.

Bernheim Flóra kisasszonyt, dr. Bernheim Samu községi orvos művelt leányát Palánkán eljegyezte Kaufmann Samu ugyanott.

A zombori polgári kaszinó-egylet, Schmausz Endre elnöke alatt vasárnap délelőtt tartotta meg az évi rendes közgyűlést mintegy 50 tag részvételével. A tetszéssel fogadott elnöki jelentésből kiemeljük a következőket. A beszerzési árban 18,279 frt 75 kr értéket képviselő ingatlan vagyonnal szemben az egyesületnek az 1882. év végén 11,600 frt adóssága lévén, ezen teher levonásával a tényleges vagyon értéke 6679 frt 75 kr volt. Miután az 1883. évben az adósságból 700 frt törlesztetett és a veranda beüvegezésével 311 frt 35 krnyi befektetés történt, ezekkel a tényleges vagyon értéke 1011 frt 35 kr-ra gyarapodván, 7691 frt 10 kr-ra emelkedett. Az adósságok kamataira 545 frt fordított. Az alapító tagok száma az 1883. évben egygyel szaporodott, s az év végén 40 volt. Rendes tag volt a múlt év végén 192. A veranda beüvegezésének költségeire több egyleti tag 97 frt 50 kr-t gyűjtött, a dalárda pedig egy dalestély tiszta hozadékaképp 14 frt 48 kr-t adott. A múlt évben a bevételek 3679 frt 89 kr-ra, a kiadások pedig 3644 frt 19 kr-ra rúgtak. Az egyesület tagjai által múlt évi január hóban rendezett bankett alkalmával a vizár által fenyegetett szomszédos községekbeli lakások járára adakozás útján 101 frt folyt be, mely összeg a veszély szerencsés elhárítása folytán nem volt a kitűzött célra fordítható. Ezen pénzt az egyesület kezelésbe vette és mint „elemi csapások által újírandó megyei lakosok részére szánt segély alap”-ot a zombori takarékpénztárban gyümölcsösés végett elhelyezte. — A tisztviselés eredménye a következő: elnök lett Schmausz Endre (egyhangúlag), alelnök Husvéth István, igazgató Frendly Mihály, aligazgató Valtér Nándor, jegyző Bieber Gyula, pénztáros Heindlhoffer Róbert, ügyész Lippert Ferenc. Választmányi tagok: Gertinger Gusztáv Adolf tiszteletbeli elnök, Blumenthal Lajos, Esztergamy Károly, Fejér Gyula, Fernbach Antal, Gottlieb Márton, Göszl Károly, dr. Hável József, Kubitska Hugó, Lang Flórián, Odry János, Pribil Ernő, Radics György, Raisz Sándor, Roheim Sándor, Schaffner József, Sztrilich Szigmond, Tárcazy Mór, Thum Vince és Vuits A. Miklós. — A választás után öt tagu küldöttség ment Schmausz Endre alispánhoz, hogy őt az elnöki tisztség újból való elfogadására felkérjék. A küldöttség szószólója, Fejér Gyula apát-plébános, hálával említette fel azon érdemeket, melyeket Schmausz Endre az egyesület anyagi és szellemi érdekeinek fejlesztése körül eddigi elnöksége alatt szerzett s az egyhangú megválasztásában nyilvánult közbizalomra hivatkozva kérte őt, hogy elismert tapintatával és buzgóságával maradjon továbbra is az egyesület vezetője. Az alispán szép szavakkal megköszönve polgártársai bizalmát, az elnöki tisztséget azon biztosítással fogadta el, hogy a velejáró teendőket mindenkor őszinte készséggel fogja teljesíteni.

Zárszámadási kimutatása a zombori jótékony magyar-nőegylet 1883. évi január 1-től 1883. évi december végéig. Bevételek. Pénztári maradvány 1882. évről 28 frt 96 kr. Tagok évi befizetése 507 frt. A zombori takarékpénztár adománya 100 frt. Ugyanannal visszavetett 200 frt. A zombori kir. adófelügyelőség tisztikara az újvízi úd-völészek megválasztása címén ajándékozott 14 frt. Tiszta jövedelem a rendezett álaros táncvigalomból 68 frt. Így haszonnak 1/3 része a Bács megyei női-kézműipar kiállítás után 315 frt 89 kr. Összes bevétel 1233 frt 85 krajár. Ebből a kiadás 1059 forint 51 krajár. Maradt készpénz 174 forint 34 krajár. Ehhez: A helybeli takarékpénztárban elhelyezett tőke 7794 frt 88 kr. Ennek kamata 1883. évben 496 frt 45 kr., összesen 8291 frt 33 kr. Magyar veres kereszt egyleti 2 sorsjegy, (s. 4648 sz. 46 és 54) 10 frt. Összesen 8475 frt 67 kr. Kisdudóvodi alapító: Elhelyezett maradt 1882. év végén 5164 frt 78 kr. Tiszta haszonnak 1/3 része a fent megnevezett kiállítás után 315 frt 89 kr. Kamatok 1883. évben 314 frt 46 kr. Ez évi általános jövedelem 25% a 296 frt 36 kr., összesen 6091 frt 49 kr. Összesen az 1883. év végével az egész vagyon 14567 frt 16 kr. — Kiadások. Segélyezések: Egyszer mindenkorra 6 frt. Több havi 64 frt 17 kr. Egész évi 402 frt. Temetkezési 4 frt. Különféle 15 frt., összesen 491 frt 17 kr. Árvatartási, ruházati és egyéb költségek 131 frt 68 kr. Karácsonykor istolás szegény fűk és leánykák felruházására 100 frt. Nyomatványokért 10 frt 30 kr. Egyleti szolgabér 30 frt. Az 1883. évi jövedelem 25% a kisdudóvoda alapítójához csatolt 296 frt 36 kr. Összes kiadás 1059 frt 51 kr. Kelt Zomborban, 1883. december 31-én. Esztergamy Borbála, egyleti elnök. Frendly Mihály, egyleti pénztárnok. A megvizsgált főkönyv rovataiszerint készült eme pénztári kimutatás helyesnek találtatott. Kelt Zomborban, 1884. január 18-án. Vojnits Zákó Berta, Thim Antonia, dr. Margalits Ede, a közgyűlés által kiküldött számvizsgáló bizottság.

Beküldetett. Városunkban négy toronyóra van és mindegyikük olyan független, hogy nem alkalmazkodik a másikhoz. Igaz ugyan, hogy ha együtt járnak is, ritkán mutatják jól az időt; de összeigazításuk mégis kívánatos. Hátha együtt járással ráveszik a napot, hogy szerintük keljen fel?...

A „Nemzet” hozta a következő érdekes apróság: Benn a házban a bizottsági tagokra szavaztak, kinn a folyosón a leszavazott képviselők szellőztetik magukat. Ott találkoznak össze Haynald bibornok, Pulszky az öreg és Jókai Mór, az öregebb (van ifjabb is.) A bibornok szokott szeretetreméltóságával fogadja Jó-

kait, s azzal a kedves izennel lepi meg Munkácsy Mihálytól, hogy legközelebb az ő arcképét kívánja festeni a világhírű művész. Jókai: Ezt a rám nézve igen nagyon hízoló hirt most csak azért tudatja velem eminentiád, ugye bár, mivel látja arcomról, hogy milyen nehéz szívvel közeledem felé? Haynald: No hát, öntse ki előttem a szíve keserűségét, üljünk le ide a padra. Jókai (Pulszkyhoz): Üljetek is mellém és segítsetek. Haynald: No hát mi panasz van? mondja el. Jókai: Az a főrendiházi ha-almaskodás mi ellenünk, a kik éppen azért, mert conserválni akarunk, mert a családi lét alapjait védjük, hoztuk be azt a közvetítő törvényjavaslatot. Ezt buktatták meg a méltóságos főrendek, hogy a radicalismusnak adjanak igazat. Haynald: Hát monddok én erre egy példát. Fialat koromban Pécsset tanulmányoztam, ottan volt egy nagy vasgyár, a hová sokszor kijártunk. A gyár igazgatója, egy derék fiatal ember szíves volt a technikai magyarázatokkal bennünket felvilágosítani. Ottan volt egy nagy gép, két egymás fölött forgó acélhengerral, a mik közé odaillesztették egyfelől a nyers vasrudat, s azok a másik oldalon ugyanazt papírvékony lemezzé lapitva tolták elő. Egyszer ez a gép annak a fiatal igazgatónak a kabátja csücskét elkapta s mielőtt mentésére siethetek volna, magához rántotta, pár perc múlva a túlsó oldalon, pléhnek lapitva jött elő. Ilyen a ti törvényjavaslatotok. Ma csak a kabátunk csücskét kapja meg, s utána ránt bennünket mindeztől. Jókai: Hiszen nem a hitkülönbség fenyeget bennünket, hanem a nöttön-növé hitetlenség. Ezt kellene orvosolni. De a mi főpápaságunk úgy tesz, mint az egyszerű táblabíró, a ki a közsvényes lábát gyógyítani felment Bécsbe, a hol a gyógyintézetben a míg a többi betegek jajgattak a frottirozás alatt, ő stoicus nyugalommal türe azt; végre kisütötte: „bolondá tettem a németet, nem a fájós lábamat, hanem az egészséget adtam oda neki frottirozni.” A mi clérusunk is így teszi bolondá a németet. Haynald: De mikor senkinek sem tetszik az a törvényjavaslat. Most kaptam éppen egy berlini előkelő zsidósaladtól egy üdvözlő levelet, melyben a zsidóság érdekében szavaznak mély hálát a magyar főpápaság és főrendeknek, hogy nem engedték ezt a rést lövetni a kölcsönös vallási buzgalomban. Pulszky Ferenc: Ez nem új új nemény. Emlékeznél fog Eminentiád a 40-es években valláspolitikai küzdelemre a vegyes házasságok kérdésében. A clérus akkor is teljes erejével ellenállt és sokáig meggátolta a törvényhozás intézkedését. A ki legjobban applaudált a clérus ezen hatalmaskodásának, az az én apám volt: a legbuzgóbb lutheranus. Ő helyeselte legjobban a katolikus pápaságunk ez ellenállását; azt mondta: „Így van jól! a ki protestans, ne nősülhessen mással, mint protestánsal.” Haynald: És igaz is volt. Jó házasság csak egyenlő hitvalláson levők között lehet. Jókai: A minék én ellenmondok. Az én feleségem katolikus hitű, magam meg református, s harmánchat esztendő óta jó egyetértésben élünk. Pulszky: Erre ő eminentiája azt fogja mondani, hogy a feleséged rossz pápista, én pedig azt, hogy te vagy a rossz kálvinista. Haynald: Mondok én erre egy jó adomát. Mikor erdélyi püspök voltam, oda jön hozzám egy kolozsvári polgár s így kezdi beszédét: „Uram! En magam református vagyok, a feleségem pedig katolika. Negyven esztendőig élünk együtt, soha semmi háborúság nem volt közöttünk. Az egyik vasárnap elmentünk mind a ketten a kálvinista templomba, meghallgattuk a prédikátor beszédét, a másik vasárnap a pápista templomba s hallgattuk a barát prédikációját. Most a feleségem meghalt, s ezzel szomorított meg először életemben. — Én tehát azért jöttem a püspök urhoz, hogy nagyon szeretném, ha a szentséges pápa az én megboldogult feleségemet a szentek közé kanonizálná. Mondja meg, mibe kóstál? Fizetem.”

Utazási és működési tervek a cs. és kir. 23-ik, 6-ik és 86-ik számú gyalogezredek hadkiegészítő kerületeiben 1884-ik évben működő ujonccallító bizottságok részére. A 23-ik gyalogezrednél: Almason március 3., 4., 5., 6., 7., 8-án. Baján március 10., 11., 12., 13., 14., 15-én Zomborban március 28., 29., 31., április 1., 2-án. Apatinban április 4., 5., 7., 8., 9., 10-én. — A 6-ik gyalogezrednél: Futakon március 3., 4., 5., 6., 7., 8-án. Palánkán március 10., 11., 12., 13., 14., 15-én. Hód-sághon március 17., 18., 19., 20., 21., 22-én. Kulán március 24., 26., 27., 28., 29., 31-én. Zsablyán április 2., 3., 4., 5-én. Titelen április 7., 8., 9-én. — A 86-ik gyalogezrednél: Topolyán március 13., 14., 15., 17., 18., 19-én. Ó-Becsén március 21., 22., 24., 26., 27., 28-án. A zentai járásban Zentán március 31., április 1., 2., 3., 4., 5-én. Zenta városában április 7., 8., 9., 10-én. — Kelt Zomborban, 1884. évi január hó 16-án. Schmausz Endre, alispán.

Az 1883. év december havában a „Magyar nemzeti muzeum” régiségtára részére Schwerer János Zomborból 5 római bélyeges téglát, 3 óskori agyagedényt, 1 középkori vaspatkót és egy vasszeget ajánlkozott.

Bikiczky Tamás monostorszeghi aljegyző eljegyezte Antretter Genovéva kisasszonyt, Horváth Imre borsódi földbirtokosnak mostoha leányát.

Wamoscher Manó pr.-szent-iváni kereskedő, folyó hó 14-én eljegyezte Baján a szeretetreméltó Rosenberg Mariska kisasszonyt, Rosenberg Mór nagybirtokos leányát (jr.)

Palánkán is bevonult Carneval ő fensége. A tűzoltók kezdték meg a mulatságok sorát, minden tekintetben jól sikerült táncvigalmakkal. A kaszinó egylet szintén rendez január 26-án egy táncvigalmat, február hó 16-án pedig egy fényesnek ígérkező álaros bált; mindakettőre nézve nagy előkészületek vannak folyamatban. Azon kívül a vadász és az ipar egylet is tart egy-egy táncmulatságot.

Előleges szini jelentés. Tisztelettel értesítem Zombor város és vidéke műpártoló közönségét, miszerint 44 tagból álló operette-, dráma-, vigjáték- s népszínműszíntársulattal és saját zenekarommal 1884. február hó 3-ik napján működésemet az „állandó színházban” megkezdem. Színtársulatom a vidéki színészet legkiválóbb erőt foglalja magában, s minden törekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség meglepését, pártfogását, kereked s összevágó előadásokkal nyerjem meg. A társulat személyzete: Férfiak: Aranyossy József, operette énekes, társalgási szerelmes. Bácskay

György, másod komikus és kardalnok. Bereghi Viktor, sugó. Bárdy Lajos, első szerelmes, társalgási és jellem, rendező. Bertalanfi Gyula, kardalnok és segéd színész. Csontó Lajos, kardalnok és segéd színész, ruhátárnok. Dancz Lajos, operette buffó komikus, rendező. Fekete Adolf, kardalnok és segéd színész. Kovács Mór, drámai és kedélyes apa, jellem. Kövessy Albert, operette buffó énekes, komikus, rendező. Körmenyi János, kardalnok és segéd színész. Mikus János, festő és díszítő. Markovits Henrik, kardalnok és segéd színész. Mártonffy Jenő, kardalnok és segéd színész. Nagy Pista, operette lyrai tenor és népszínmű énekes. Péntek József, operette és népszínmű tenor bariton énekes. Palóczy Pál, kardalnok és segéd színész. Szentgyörgyi Elek, kardalnok és segéd színész. Tóth Béla, bonviván, igazgató, rendező. Vértessy Andor, kardalnok és segéd színész. — Zenekari tagok: Barth Gusztáv, violín I. hegedűs. Chmelicek Albert, főtás. Prólik Vencel, klarinétos. Horna Antal, nagybőgős. Krajčík Tamás, violín I. hegedűs, zenekarigazgató. Kolonbán Béla, violín I. hegedűs. Révay Arnold, karnagy. Szánka Antal, viola hegedűs. Stanek József, violín II. hegedűs. — Nők: Bácskayné Gizella, kardalnok és segéd színész. Berzsényiné Adél, anya és komikáné. Berzsényi Margit, szende naiv. Bergeiné Lujza, kardalnok és segéd színész. Erdélyi Margit, segédénekes és segéd színész. Hunyadi Ella, segéd színész. Iványi Mariska, operette és népszínmű alt énekes. Jellenffy Jolán, drámai és vigjátéki szende, társalgási. Kovácsné Lujza, pénztárnok. Kaczer Nina, segéd szende, naiv és kardalnok. Lévay Ilon, kardalnok és segéd színész. Majos Eszti, kardalnok és segéd színész. Nikó Lina, operette és népszínmű coloratour énekes. Pécsy Mari, kardalnok és segéd színész. Szánkáné Kornélia, kardalnok és segéd színész. Veszprémi Lina, kardalnok és segéd színész. Gyermekek: Nikó Matild. — A jelen két hónapos színdíjny alatt színre kerülnek: Operettek: Koldus diák. Boccaccio. Furcsa háború. Gascognei nemes. Titilla hadnagy. Dragonyosok. Lili. Kanári hercegnő. Tempefői Rip van Vinkel. Bűvös vadász. Kék Feri. Szemes legény, szenes leány. Kis herceg. Olivett lakodalma. Üdvöske. Kis doktor. Nünerbergi baba. stb. Népszínművekből: Türi Boreca. Száraz malom. Szép leányok. Cigány Panna. Tót leány. Jeles kompanya. Csokon szerzett vőlegény. Aranyos Milica. Szép Illiána. stb. Vigjáték és színművekből: Cecil házassága. Nézd meg az anyját. Kölcsön kért feleség. Figaró házassága. Szevillai borbély. Hadjárat a békében. Könyvtárnok. O ezek a férfiak. Fedóra. Odette. Dóra. stb. — Első előadás vasárnap 1884. február 3-án: „A tót leány.” Eredeti népszínmű magyar és tót dalokkal, táncokkal 3 felvonásban. Irta: Almássy Tibamér. Zenéjét szerző Serly Lajos. — Bérletet nyitok 20 előadásra — és az összes bérleti előadásokra. Bérletárak: Proscenium páholy az összes bérleti előadásokra 20—20 előadásonként 64 frt. Földszinti és emeleti páholy 56 frt. Zölveszék az I-ő és II-ik sorban 16 frt. Zölveszék a III—VI-ik sorban 12 frt. Erkélyszék az I-ő sorban 16 frt. Erkélyszék a II-ik sorban 9 frt 60 kr. Zárt-szék a VII—VIII-ik sorban 9 frt 60 kr. Zárt-szék a IX—X-ik sorban 8 frt. Karzati ülőhely 4 frt 80 kr. — A színházi igazgatóság f. hó 18-án tartott ülésében kimondott határozata folytán, a páholyok eskis az összes bérleti előadásokra bérletetők ki. Színlap bérlet az egész időnyre 80 kr. — Kértek a múlt év folyamában volt t. bérlet, hogy bérelni szokott helyeik megtartása iránt f. hó 27-ig t. Bittermann Nándor könyvnyomdásznál intézkedni sziveskedjenek, hogy azontul más jelentkezőnek is szolgálhassunk. — Magamat és színtársulatomat a t. közönség bizalmába és pártfogásába ajánlva, vagyok — Zomborban, 1884. évi január 21-én aláíratos szolgáljuk Tóth Béla, a zombori állandó színház bérli igazgatója.

Irodalom.

Megjelent az „Ország-Világ” című Degré Alajos kitérő irónk által szerkesztett szépirodalmi lap második száma: Tartalma változatos, hozza Szász Károly arcképet egyik ismert irónk életrajzírása kíséretében. Ezt követi Lévai József szép verse „A menekvő”, Degré Alajos „Török vagy szakad” regénye folytatása. Makart gyönyörű képeinek nyomata „A reggel” és a „Dél”. A zimonyi vasút megnyitásától két szép kép. Arthur; elbeszélés Balázs Sándortól. Két csinosan fordított arab költemény Kőváry Béla fordításában. Kenyérosztás a zárdában, Burekhard H. festménye után. Izsák bar Schehet emlékezet ünnepe, Gentz tanár rajza. Irodalmi és művészeti rovata nem csak regisztrál, de bírál is. Ajánljuk olvasóinknak nem csak irodalmi, de művészeti becsénél fogva is ezt a jól szerkesztett szépirodalmi lapot, mely az eredeti képekre, tehát a hazai művészet művelésére is súlyt fektet.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Eladási hirdetés.

Alólírott mint néhai Joanovits Katalin volt eszéki lakosné és örökhagyó örökei meghatalmazottja, ezenel közhírre teszi, miszerint a szat-tamási 926. számú tjkvben A 1. sor 6596. hr. sz. alatt felvett (kipovo) 120 kat hold 500 □ öl és 2. sor 7028 hr. sz. alatt felvett (kuttas) 68 kat. hold 1200 □ ölnyi fenti örökhagyó nevére telekkönyvezett tehermentes birtok, a mely a múlt évben foganatosított legelő felosztása alkalmával eme ingatlanságra tényleg jutott 43 hold 560 □ ölnyi (a 2200 □ öl) legelő illetmény is szabad kézből eladó.

Ezen ingatlanság eladatásával alant irt ügyvéd megbízatván, a venni szándékozók oda fordulni sziveskedjenek.

Kelt Zomborban, 1884. évi január hó 14-én.

Dr. Kronits István,
köz- és váltó-ügyvéd.

